

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik,
eller Postboks 875, Oslo.

NR. 7/8

1954

13. ÅRG.

INNFØRELSEN AV FRIMERKET I NORGE

*Av førstesekretær i Poststyret,
E. Tommelstad.*

(Forts. fra nr. 5/6—54.)

At det ligger i Postvæsenets Interesse i det Hele at befordre Breves Frankering, er en Selvfølge allerede af den Grund, at det i samme Grad, som Antallet af betalte Breve i Forhold til ubetalte forøges, bliver mindre udsat for at lide det Tab, som paaføres samme derved, at ubetalte Breve af Adressaterne ikke blive indløste. Ved Portoreformens Indførelse i England fastsattes Portoen for et enkelt Brev til 1 Penny (2½ Skill. norsk), naar det ved Indleveringen frankeres, men i modsat Fald til 2 Pence; lignende Forhold er ogsaa bestemt andetsteds, hvor eensformig Porto er gjældende, saaledes f. Ex. i Spanien, hvor Portoen for et frankert Brev er 24 Maravedes (omtrent 4½ Skill. norsk) og for et ubetalt 1 Real (omtrent 6 Skill. norsk), og i de nordamerikanske Fristater, hvor for Afstande indtil 3 000 engelske Mile Portoen udgjør 3 Cents (omtrent 3 Skill. norsk), naar Breve frankeres, men i modsat Fald 5 Cents samt paa længere Afstande respective 6 og 10 Cents. I Danmark, hvis Portolovgivning undergik væsentlige Forandringer i Aaret 1851, ere ligeledes ufrankerede Breve underkastede en forhøiet Porto, hvortil endvidere er føiet den Begunstigelse for Frimærkerne, at et Brev, der frankeres, men uden Benyttelse af Frimærke, er underkastet samme Porto som et ufrankeret. Frimærker

koste nemlig i Danmark for Stykke, gjældende for et enkelt Brevs Porto, 4 Rigsbankskill. (2½ Skill. norsk), men Portoen for Breve, der afgaae ubetalte eller betalte med Penge uden Anvendelse af Frimærker, er fastsat til 6 Rigsbankskill. Departementet antager, at naar Frimærker skulle indføres i Norge, vil det være fornødent her som i andre Lande, hvor denné Indretning findes, at forhøie Portoen for Breve, der gaae ufrankerede. Derimod vover man ikke at tilraade, at Portoen, saaledes som det er bestemt i Danmark, skal forhøies ogsaa for Breve, der afgaae frankerede, men uden at det til samme er benyttet Frimærke. Man antager, at en saadan Bestemmelse vilde være uforenelig med Forholdene, fornemmelig i Landdistricterne, hvor det ikke vil være gjørligt at have etableret saa mange, stedsforsynede Udsalgssteder for Frimærker, at det ikke som oftest vil blive ubeqvemt, stundom endog ugjørligt der at erholde Frimærker kjøbte. Ei engang om det paabydes alle Postaabnere at være forsynede med Frimærker, vilde Ubequemmeligheden i mange Districter afhjælpes, naar hensees til den store Afstand mellem Postaabnerierne. Og et saadant Paalæg vilde derhos, naar hensees til Ubetydeligheden af mange Postaabnerier, deels blive ubilligt mod vedkommende Postaabnere,

hvoraf mange ikkun tvungne af Loven udføre deres Hverv, deels lede til et Regnskabsvæsen, der paa mange Steder vilde staae i Misforhold til Gjenstandenes Betydighed.

Med Hensyn til den Forhøielse, der bør bestemmes i Porto for Breve, der afgaae ufrankerede, vover man heller ikke at gaae saa vidt, som den danske Portolovgivning. Da den almindelige eensformige Porto for Enkeltbrev her i Riget er tænkt at skulle være 4 sk. Species, vilde, om Porto for ufrankerede Breve forhøiedes i samme Forhold som i Danmark, Porto for et ufrankeret Enkeltbrev blive 6 sk. og med Tillæg af Bærepenge endog 7 sk., for et dobbelt Brev 12 sk. og med Tillæg af Bærepenge 13 sk. o. s. fr. — Dette antages at ville blive en altfor byrdefuld Porto. Man vover derfor ikke at gaae videre end til at foreslaae Porto for ufrankerede Breve forhøiet med 1 sk. for Enkeltbrev, 2 sk. for et dobbelt Brev o. s. v.

En saadan forhøiet Porto bør dog efter Departementets Formening ingen Anvendelse faae med Hensyn til Pengebreve. At bidrage til disses Frankering er forsaa vidt for Postvæsenet mindre vigtigt, som dette Slags Forsendelser kun sjelden forblive uindløste og Postvæsenet i saadanne Tilfælde ikke vil lide Portotab, medmindre Porto en skulde overstige det indlagte Pengebeløb. Hertil kommer, at Afsenderen enten personlig eller ved Bud maa indfinde sig ved Postcontoret, naar Eftertælling af det indlagte Pengebeløb og Modtagelsesbeviis for samme af ham attraaes, og at Benyttelse af Frimærker istedetfor Betaling, i saa Tilfælde ikke yder ham nogen Bequemmelighed.

I nøie Sammenhæng med en eensformig Porto og Brugen af Frimærker staae Reglerne om Vægteenheden og Vægtprogressionen. Ifølge Loven af 12te August 1848 § 1 forstaaes ved et enkelt Brev et saadant, som ikke veier over $\frac{3}{4}$ Lod, og ifølge samme Lovs § 2 stiger for vægtigere Breve Porto en saaledes, at der for et Brev, som veier over $\frac{3}{4}$ indtil 1 Lod betales $1\frac{1}{2}$ Brevporto, over 1 indtil $1\frac{1}{2}$ Lod betales 2 Brevporto, over $1\frac{1}{2}$ indtil 2 Lod betales $2\frac{1}{2}$ Brevporto o. s. v. for hvert halve Lod mere Vægt en halv Brevporto mere.

Naar Porto en sættes eensformig og Frimærker indføres, maae imidlertid Bestemmelser som disse, der fra den ældre Lovgivning ere overførte i Loven af 1848, an-

sees for at være mindre hensigtsmæssige. Saa vidt vides, overalt, hvor Frimærker anvendes, har man anseet det nødvendigt at opgive Porto en Stigning med halve Beløb, og Departementet agter ogsaa at andrage om, at en forandret Regel i denne Henseende maa blive at optage i det her omhandlede Lovudkast.

Vægten af et enkelt indenrigsk Brev er for Tiden, som oven bemærket, fastsat til $\frac{3}{4}$ Lod. Departementet har været i Tvivl, om der skulde være Grund til i denne Henseende at foreslaae nogen Forandring. I flere andre Lande er Vægteenheden bestemt til 1 Lod; saaledes f. Ex. i Danmark, England, den tydsk-østerrigske Postforening; og samme Vægteenhed paatænkes indført i Sverige. Ved at bestemme Vægten af et enkelt indenrigsk Brev til 1 Lod vilde man foruden saaledes at slutte sig til fremmede Staters Exempel, endvidere bringe Overensstemmelse tilveie med hvad der for Tiden gjælder for største Delen af vor udenrigske Brevvexling. Det er imidlertid at mærke, at en forholdsvis kun ubetydelig Deel private Breve overstige $\frac{3}{4}$ Lods Vægt, og at Almeenheden gennem de i en lang Aarrække gjældende Lovbestemmelser har vænnet sig til at betragte $\frac{3}{4}$ Lod som en rimelig Grændse for et enkelt Brev. En Forhøielse af Vægteenheden fra $\frac{3}{4}$ til 1 Lod vilde for Postcassen efter de Beregninger, Departementet har ladet opgjøre efter 144 Stkr. opaltte Karter, hvorpaa der var anført i Alt omtrent 10 000 Breve, medføre et Tab, som kan anslaaes til omtrent 1 100 Spd. for et Aar, og et saadant Beløb synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at opoffre uden Opnaaelse af nogen Fordeel, der af de Corresponderende vilde føles som en Lettelse af Betydighed.

Man troer derfor, at der er Føie til at beholde $\frac{3}{4}$ Lod som høieste Vægt for et enkelt Brev samt at fastsætte Reglerne for Stigningen saaledes, at der for et Brev, som veier over $\frac{3}{4}$ Lod indtil 2 Lod, erlægges dobbelt Porto, over 2 Lod indtil 3 Lod, erlægges 3-dobbelt Porto, over 3 Lod indtil 4 Lod, erlægges 4-dobbelt Porto o. s. v.»

«Departementet har i det Foregaaende ikke omhandlet en Gjenstand, som, naar Frimærker skulle indføres, maa blive ved Lov at bestemme, nemlig hvor Almeenheden skal være berettiget til at erholde Frimærker kjøbte, og hvad dermed staaer i

Forbindelse. Foreløbig skal man tillade sig at bemærke, at Departementet agter at foreslaae en noget ringere Betaling end 4 Skilling for Stykket ved Afhændelsen af et saadant større Antal Mærker, deels for at bidrage til, at de Corresponderende indkøbe dem i Forraad, hvilket, som oven berørt, maa ansees fordeeltigt for Postvæsenet, og deels for at fremme deres videre Udbredelse gennem private Forhandlere, som kunde finde deres Regning ved at indkøbe Frimærkerne i Partier for at udsælge dem i ringere Antal. Man antager, at Betalingen for 100 Stykker, som afhændes samlet, passende kan ansættes til 3 Spd. 24 sk., hvorved der vil tilstaaes samme Rabat (4 Procent) som i Danmark, hvor de betales med 4 Rigsbankskilling for Stykket, men med 4 Rigsbankdaler for 100 Stykker.

Man har tidligere udhævet, at Forholdene gjøre det vanskeligt at sørge for, at de Brevvexlende i Landdistricterne uden uforholdsmæssig Uleilighed kunde forsyne sig med de fornødne Frimærker, ligesom man har antydnet, at det i flere Tilfælde vilde være ubilligt at paalægge Postaabnerne Forhandlingen deraf og den dermed forbundne Regnskabsførelse. I Byerne derimod møde ikke de berørte Vanskeligheder ved at oprette Udsalgssteder, hvor Frimærkerne med Lethed ere tilgængelige for de Corresponderende, og man kunde formeentlig endog paaregne, at private Forhandlere, naar ovenmeldte ringere Betaling fastsættes for Afhændelsen i Partier vilde paa flere Steder finde Opfordring til at være forsynede dermed. Det ansees dog fornødent, at der sikres Almeenheten let Adgang til at faae dem indkøbt, idet man antager, at det ved Loven bør anordnes, at de skulle være tilfals ved samtlige Postcontorer, Postexpeditioner eller Postaabnerier i Rigets Kjøbstæder og Ladesteder; de der ansatte Postembedsmænd og Postbetjente maa da erholde Frimærkerne udleverede, mod at deres Kostende føres i Afregning efter 3 Spd. 24 sk. for 100 Stykker, saaledes at hvad de maatte indvinde ved Afhændelsen i mindre Antal, tilfalder dem for Forhandlingen, medens ingen yderligere Godtgjørelse bliver at tilstaae dem derfor. Postembedsmænd og Postbetjente ville herved komme til forsaavidt at befinde sig under fordeeltigere Vilkaar, end andre Forhandlere, som de kunne faae Mærkerne udleverede uden forud at erlægge Betalin-

gen, for hvilken de ville have at aflægge Rigtighed til visse Tider paa samme Maade, som for almindelige Portointtægter bestemt. Forsaavidt den Godtgjørelse, de herved ville oppebære for Salget, kunde synes ringe (4 Procent) og der, naar Corresponderende fordre kjøbt hos dem eet eller flere Hundreder, Intet vil tilfalde dem i denne Anledning, skal man kun bemærke, at saafremt visse Tider fastsættes for Udsalget, hvilke Poststyrelsen maatte bemyndiges til at bestemme, vil den forøgede Uleilighed, som paaføres dem, blive af liden Betydning, efterdi de ved Salg af Frimærker ville faae at modtage et saa meget ringere Antal Breve, hvis Porto ved Indleveringen skal eftertælles.

Idet man efter Foranførte vil andrage om, at det paalægges Postembedsmænd og Postbetjente i Kjøbstæderne og Ladestederne at overtage Mærkernes Forhandling, maa man endvidere ansee det hensigtsmæssigt, at der meddeles Poststyrelsen Bemyndigelse til at paalægge Postbetjenterne i Landdistricterne samme Forretning, forsaavidt Forholdene skjønnes at gjøre det tilraadeligt.

Efterat Departementet saaledes har søgt at begrunde de Forandringer, som man agter at foreslaae med Hensyn til Taxterne for indenrigske Postforsendelser, og de Forføininger, som staae i nær Forbindelse med Indførelsen af en eensformig Porto, troer man ved nærværende Leilighed endvidere at burde andrage om Optagelse i Portolovgivningen af en Bestemmelse om Indskrænkning i Frankeringsfriheden. Breve kunne for Tiden afgaae efter Afsendernes Ønske betalte eller ubetalte uden Hensyn til deres Vægt. En saadan uindskrænket Frankeringsfrihed leder lettelig til Forsendelser, som ved deres betydelige Vægt ere byrdefulde for Befordringen, og som vedkommende Adressat ikke finder sin Regning ved at indløse. For at forebygge, at Posten, under bestaaende lave Portosatser, saaledes hensigtsløst bebyrdes med Forsendelser af usædvanlig Vægt, synes det derfor med Billighed at kunne fordres, at saadan ved Indleveringen skulle være frankerete. Man vil derfor foreslaae, at Forsendelser, hvis Vægt overstiger 32 Lod, ikke modtages til Befordring medmindre de ere frankerete. At en saadan Indskrænkning i Frankeringsfriheden dog ingen Anvendelse bør faae ved Pengebreve, hvis Indhold ved Indleveringen eftertælles og idetmindste ud-

gjør Portoens Beløb, vil formeentlig være en Selvfølge.»

Proposisjonen hadde følgende ordlyd:

«Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders, gjøre vitterligt:

Da vi have fundet, at Indførelsen af en billig eensformig Porto for Breves Befordring med Posterne er forenelig med Statskassens Ressourcer og er ønskelig som en Fuldstændiggjørelse af den Portoreform, der bevirkedes ved Lov om Brevporto m. V. af 12te August 1848, samt at derhos nogle andre hermed i Forbindelse staaende Forandringer i de nu gjældende Regler om Betalingen for, hvad der forsendes med Posterne, bør foregaae, skulle Vi, ved hoslagt at lade følge Afskrift af den Norske Regjerings underdanigste Indstilling, betræffende denne Sag, naadigst indbyde Storthinget til at fatte Beslutning, overensstemmende med vedlagte Udkast til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Brevporto m. V. af 12te August 1848.

Hans Majestæt forbliver Norges Riges Storthing med al Kongelig Naade og Yndest velbevaagen.

Givet paa Stockholms Slot den
1ste Februar 1854.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.
(L. S.)

Fredr. Due.

Schouboe.»

I Odelstingsproposisjonens lovutkast var 1ste vektsats satt til 3/4 lodd, men under behandlingen av saken i Stortinget ble 1ste vektsats forhøyet til 1 lodd.

«Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Brevporto m. V. af 12te August 1848» ble sanksjonert 7. juli 1854 av kong Oscar I og satt i kraft fra 1. januar 1855.

Loven lyder slik:

«§ 1. For Befordringen af et enkelt Brev, hvorved forstaaes det, som ikke veier mere end 1 Lod, erlægges, uden Hensyn til den Veilængde, hvori Brevet befordres, en Porto af:

- a) 4 Skilling, naar det afsendes betalt,
- b) 5 Skilling, naar det afsendes ubetalt.

§ 2. Porto en kan forud betales ved paa-hæftede Frimærker, som i saadant Øiemed udfærdiges af Postvæsenet og betales med 4 Skilling for Stykke, gjældende for et enkelt Brevs Porto, og med 3 Spd. 24 sk. for 100 Stykker. Frimærker skulle, under Iagttagelse af de nærmere Forskrifter, som af Kongen fastsættes, udsælges ved samtlige Postkontorer, Postexpeditioner eller Postaabnier, forsaavidt ikke Undtagelse for enkelte Landdistrikters Vedkommende af Kongen bestemmes. De føres vedkommende Postembedsmænd og Postbetjente i Afregning, efter den ovennævnte Priis af 3 Spd. 24 sk. for 100 Stykker; det Mere, som de udbringes til ved at udsælges i mindre Antal, tilfalder vedkommende Postembedsmænd og Postbetjente, som derimod ikke tillægges nogen yderligere Godtgjørelse for Forhandlingen.

§ 3. For Befordringen af Breve, der veie over 1 Lod, stiger Porto en i Forhold til Vægten saaledes, at der for et Brev, som veier: over 1 Lod indtil 2 Lod, betales dobbelt Brevporto eller anvendes 2 Frimærker, over 2 Lod indtil 3 Lod, betales 3-dobbelt Brevporto eller anvendes 3 Frimærker, over 3 Lod indtil 4 Lod, betales 4-dobbelt Brevporto eller anvendes 4 Frimærker, o. s. v. een Brevporto eller eet Frimærke for hvert Lod.

§ 4. For Befordringen af Breve eller Pakker, hvori der ere Pengerepræsentativer, erlægges, hvad enten de afgaae betalte eller ubetalte, almindelig Brevporto, overensstemmende med § 1 a og § 3, af Omslag og Følgebrev samt det øvrige Indhold, forsaavidt dette bestaaer i Andet end Pengerepræsentativer, og derhos af disse følgende Værdiporto:

For et Beløb					
indtil 25 Spd.		4 Skilling			
over 25 »	indtil 50 Spd.	8 »			
» 50 »	» 100 »	16 »			
» 100 »	» 150 »	24 »			
» 150 »	» 200 »	32 »			
» 200 »	» 250 »	40 »			
» 250 »	» 300 »	48 »			
» 300 »	» 350 »	56 »			
» 350 »	» 400 »	64 »			
» 400 »	» 450 »	72 »			
» 450 »	» 500 »	80 »			

For Summer, der overstige 500 Spd., erlægges i Værdiporto af de første 500

Circulaire.

Fra
Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

Idet man hoslagt oversender et Par Exemplarer af Portoloven af 7de Juli 1854, der træder i Kraft den 1ste Januar 1855, meddeles Følgende til Iagttagelse:

- a. Frimærker ville blive Postkontoret (Postexpeditionen) tilstillede fra Departementets Postkasserer, Cand. jur. Nissen, i Ark, hvoraf hvert indeholder 200 Mærker. Frimærker paaheftes af Afsenderen Brevets Addresseside förend Indleveringen, i saa stort Antal, som Brevets Vægt ifølge Loven fordrer. Mærkerne ere paa Bagsiden bestrøgne med en Lilm, som klæber ved at vædes.
- b. Naar et Brev er forsynet med et utilstrækkeligt Antal Frimærker, afsendes det i Porto af 5 Sk. for hvert Lod eller hver Deel af et Lod, der ikke er frigjort ved Frimærker, f. Ex. et Brev med 1 Frimærke, som veier $1\frac{1}{2}$ Lod, ansættes i Porto 5 Sk.; veier det $2\frac{1}{2}$ Lod, ansættes det i Porto 10 Sk. Paa saadanne Breve anføres Vægten af det afsendende Postkontor. Er et saadant Brev paaetignet „fr.“ eller „betalt“, bliver det ikke at besordre med Posten, men at tilbagelevere Afsenderen, hvis han kjendes, og Feilen i betimelig Tid af ham kan berigtiges; i modsat Fald paaetignes Brevet „ikke heelt betalt“, hvilken Paaetgning underskrives af vedkommende Postbetjent, hvorefter det sættes i Porto, saaledes som ovenfor meldt.
- c. Ethvert Frimærke skal ved Indleveringen kasseres ved et Stempel og ved Svarte, som hermed følger. Postkontoret paa Bestemmelsesstedet eller Omkarteringstedet maa nøiagtig passe, at dette er skeet, og imodsat Fald kassere Mærket, inden Brevet udleveres eller expederes videre. Er et Brev forsynet med 2 eller flere Frimærker, maa Kassationsstempellet paastrykkes hvert Frimærke. Angaaende Mangler med Hensyn til Kassation har det modtagende eller omkarterende Postkontor hertil at gjøre Indberetning. Frimærker paa Breve, der behandles af Postaabnerier, som ikke ere forsynede med Kassationsstempel, overatreges med Blæk, og kasseres senere paa den foreskrevne Maade af det omkarterende eller modtagende Postkontor.

Til Kassationen tages et Quantum Svarte af en Ærts Størrelse, som udjevnes godt mellem Skindpuder, stoppede med Krøthaar; der bør først tages ny Svarte, naar Afstryk-
kene blive graae. Kassationsstemplingen maa ikke foretages paa en haard Gjenstand; til Underlag er en Bog Papiir eller et Stykke tykt Pap tjenligt. Af Puderne maa Svarten idetmindste een Gang om Ugen afskrabes eller afvaskes med Terpentinnolie. Stemplerne maae daglig børstes omhyggeligt rene med Terpentinnolie. Svartednaasen maa altid være tildækket med Laag. Under Opbevaringen vil lidt koldt Vand over Svarten forebygge, at den fortørres eller sætter Skorpe.
- d. I betimelig Tid efter Modtagelsen af dette Circulaire ville De ved Henvendelse directe til Departementets Postkasserer, Cand. jur. Nissen, requirere et saa stort Antal Frimærker, som omtrent svarer til Stykketallet af de fra Kontoret til indenrigske Steder i Löbet af et halvt Aar hidtil afgaaede private Breve.
- e. Frimærkerne sælges ved Postkontorerne og Postexpeditionerne i den Tid de ere aabne. Enhver er berettiget til i Udsalgstiden at erholde et saa stort eller lidet Antal Frimærker, som forlanges. Ved Salget af et Antal Frimærker under 100 opkræves 4 Skill. for hvert Mærke, hvorimod ethvert fuldt Hundrede, som forlanges under Eet, sælges for 3 Spd. 24 Skill. Saaledes opkræves for 25 Frimærker 100 Skill., for 100 Frimærker 3 Spd. 24 Skill. og for 125 Frimærker 4 Spd. 4 Skill.
- f. Frimærkerne maae omhyggelig opbevares paa et tørt Sted.
- g. De modtagne Frimærker føres under en egen Post til Indtægt i Extracten med 3 Spd. 24 Skill. pr. 100 Stkr. Ved ethvert Quartals Udløb opgjøres det Antal Frimærker, som haven i Behold, hvilket Antal efter 3 Spd. 24 Skill. pr. 100 Stykker opføres paa Udgiftsiden under en egen Post som Beholdning i usolgte Frimærker.

Spd. 80 Skilling og af det overskydende Beløb 8 Skilling for hvert 100 Spd. saaledes, at hvad der er under 100 Spd. regnes for fulde 100 Spd.

Naar der i et Brev forsendes Sølvmynt under 1 Spd. Beløb, beregnes Portoet for Mynten ikke efter Vægten, men som om Beløbet var fremsendt i Sedler.

§ 5. For Breve, som ere paategnede «Anbefales» (Recommanderes) eller «NB», og som i Følge deraf skulle karteres paa Navn, skal der, foruden Portoet, betales 4 Skilling i Gebyr til den afsendende Postexpedition, mod at denne, om det forlanges, meddeler Qvittering for Brevet. Dette Slags Breve kunne ikke afsendes ufrankerede. Bortkommer et saadant anbefalet Brev, erstattes for Samme af Postvæsenet 5 Spd.

§ 6. Brevpakker, hvis Vægt overstiger 32 Lod, og som ikke indeholde Penge, der ved Indleveringen eftertælles og idetmindste modsvare Portoens Beløb, kunne ikke afsendes ubetalte.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar, fra hvilken Tid §§ 1, 2 og 3 i Loven om Brevportoet m. V. af 12te August 1848 ophæves.»

I bilag 5 til nærværende innstilling er gjengitt etter «Stortings-Efterretninger» for 1854 et sammendrag av Stortingets behandling av lovforslaget.

I bilag 6 er gjengitt «Circulaire No. 9/1854 fra Den Kongelige Norske Regjerings Departementet for det Indre» av 29. september 1854 til samtlige postmestre og postekspeditører. Sirkulæret er den første meddelelse om innførelse av ensartet porto for hele landet og samtidig den første meddelelse om innførelse av frimerker.

Stortings-Efterretninger 1854. Bilag 5.

Lov angaaende Forandringer i Lovgivningen om Postvæsenet.

Under 3die Mai 1854 afgav Veikomiteen Indstilling angaaende en Kongelig Proposition til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Brevportoet m. v. af 12te August 1848 samt angaaende et Forslag af Repræsentanten Dieseth til Lov angaaende Postvæsenet, indeholdende visse nærmere Bestemmelser om Postaabnere og Postbefordreres Stilling m. v. Propositionen gik i det væsentlige ud paa en

Nedsættelse af Portoet for indenrigske Brevforsendelser, saaledes at der for et enkelt Brev i Almindelighed skulde erlægges en ensartet Porto af henholdsvis 4 og 5 Skilling eftersom Brevet betaltes ved Afsendelsen eller ikke. (§ 1.) Endvidere var foreslaaet indført Brugen af Frimærker (§ 2) samt en Forandring i Portoens stigningsforhold (§ 3). Komiteen var enig med Departementet med Hensyn til de Fordele, som vilde være forbundne med en fuldstændig Gjennemførelse af et ensartet Portosystem istedetfor den tidligere saakaldte Rayon-Porto med 2 forskjellige Satser paa henholdsvis 4 og 8 Skilling, eftersom Brevene skulde befordres inden en Omkreds (Rayon) af 20 Mil eller derover. Det ensartede Portosystem var allerede indført i en Række Lande og vilde kunne indføres hos os med kun ringe og snart forbigaaende Nedgang i Postvæsenets Indtægter. Efter Lovudkastets § 1 skulde den hidtil gjældende Vægtbestemmelse af 3/4 Lod, for at et Brev med Hensyn til Porto skulde betragtes som enkelt, fremdeles bibeholdes, medens efter § 3 al Brøkberegning bortfaldt ved Ansættelsen af den stigende Porto. Komiteen fandt imidlertid at burde foreslaa Vægtenheden for et enkelt Brev sat til 1 Lod, idet Simplifikationen og Lettelsen i Portoberegningen, som var et af Reformens Hovedøiemed, i et væsentligt Punkt vilde blive mindre fuldstændig, naar Brøkvægten skulde bibeholdes. Ogsaa i de fleste andre Lande, hvor Portoreformen var indført, var det fulde Lod sat som den almindelige Vægtenhed for Breve, hvilket ogsaa var Tilfældet med vor egen udenlandske Korrespondance. Ved at sætte Vægtgrænsen til 3/4 Lod, vilde der for Breve mellem 3/4 og 1 Lod efter Propositionen blive en Forhøielse af den tidligere Porto fra 6 til 8 Skilling. Endvidere foreslog Komiteens Flertal en Forandring i Lovudkastet angaaende Forskjellen i Porto, eftersom Brevet afsendtes frankeret eller ikke. Flertallet bemærkede, at det overalt var betragtet som en af de vigtigste Sider ved Portoreformen, at Mængden af ubetalte Breve formindskedes, hvorved Postvæsenet lettedes i sit Arbeide, og man undgik det Indtægtstab, som var en Følge af, at de ubetalte Breve ikke sjelden forblev uindløste. Man havde derfor andetsteds anvendt mere direkte Midler til at befordre Frankeringen ved, nemlig at bestemme en Forøgelse i Portoet for ufrankerede

Breve. Flertallet fandt ikke nogen særlig Betænkelighed ved at ansætte Portoforhøielse noget større end foreslaaet af Departementet, nemlig til 6 Skilling, idet man gik ud fra, at en Forhøielse af kun 1 Skilling pr. Lod var for liden til, at den der- ved tilsigtede Indskrænkning i Antallet af ubetalte Breve i nogen betydeligere Grad vilde opnaaes, ligesom en Forhøielse af 2 Skilling pr. Lod ikke vilde gjøre Portoen altfor byrdefuld som af Departementet antaget. Mindretallet holdt sig til den Kongelige Proposition og antog, at enhver yderligere Forhøielse af Portoen for ubetalte Breve vilde blive altfor følelig. — Bestemmelsen i Udkastets § 2, at Frimærker skulde udsælges ved samtlige Postkontorer, Postekspeditioner eller Postaabn-erier i Kjøbstæderne og Ladestederne samt ved de Postekspeditioner eller Postaabn-erier i Landdistrikterne, som af Kongen bestemmes, foresloges givet saadan ændret Lydelse, at Frimærker skulde udsælges ved samtlige Postkontorer, Postekspeditioner og Postaabn-erier, forsaavidt ikke Undtagelse for enkelte Landdistrikters vedkommende af Kongen bestemtes. Som ny § 5 foreslog Komiteen, at der for de Breve, som var paategnede «Anbefales» («Recommanderes») eller «NB», og som i Følge deraf skulde karteres paa Navn, skulde betales et Gebyr af 4 Skilling foruden Porto. Dette Slags Breve skulde ikke kunne sendes ubetalte, og i Tilfælde af, at et saadant Brev kom bort, skulde der herfor af Postvæsenet udbetales en Erstatning af 5 Speciedaler.

(Forts.)

Ved forespørsler

til tidsskriftet må svar-
porto vedlegges.

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik,
eller
Postboks 875 — Oslo.

Meddelelser fra Postverket

Ved hovedpostkontorene i Bergen og Trondheim er det tatt i bruk frankeringsmaskiner til frankering av følgebrev til innleverte pakker, når følgebrevene ikke er frankert av publikum ved innleveringen. Maskinene er elektriske Francotyp Cc-maskiner, og avtrykkene skiller seg ikke ut fra vanlige frankostempelavtrykk av denne type, bortsett fra at lisensnummer og avtrykk av antallteller mangler. Datostempelet er merket henholdsvis BERGEN PAKKEPOST og TRONDHEIM PAKKEPOST.

Aerogrammer.

Det er i den senere tid kommet klager over at blekket trenger gjennom papiret i aerogrammene av den siste leveringen hvor teksten «brett her» og «brett her til slutt» er tatt bort.

Undersøkelser har vist at klagene er berettiget.

Det er derfor nå trykt nye aerogrammer på et blålig papir hvor overtrykket «Norvège» er sløffet.

Når de nye aerogrammene er mottatt, skal etter Poststyrets bestemmelse den overflødige beholdningen av den dårlige kvaliteten inndras.

Da de omhandlede dårlige aerogrammene er helt i orden for kunder som bruker skrivemaskin, er det ikke noe i veien for at det kan holdes tilbake av disse aerogrammene for slike kunder.

Liste over poststempler

som nyttes ved jernbanepostekspedisjoner
utenom Oslo Postkontors Reiseavdeling.

Oslo—Trondheim A, B, C, D, E, F, G.
Dombås—Trondheim +.
Hamar—Røros +.
Røros—Trondheim +.
Bergensbanen A, B, C, D, E, F, G, H, I, K, L.
Vossebanen +, B.
Hønefoss—Roa +.
Horten—Skoppum +.

Setesdalsbanen A.
 Stavanger—Kristiansand S. B.
 Meråkerbanen A.B.
 Nordlandsbanen A, B, C, D, E, F, G, H.
 Namsos—Grong +.
 Dovrebanen N.D., N.E.

Postførende bilrute som nytter dato-stempel:
 Bilruten Bø—Ytre Vinje +.

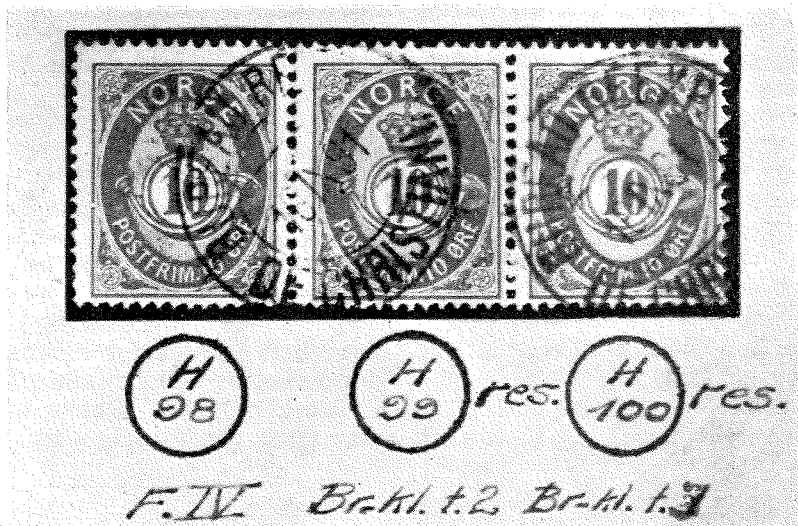
Oppgave over stempler

ved reiseekspedisjonene under Oslo.

Ekspedisjon — Tognr. — Littra
 Oslo—Kornsjø 143 +.
 Oslo—Kornsjø 137 +.
 Østfoldbanen V.L.
 Østfoldbanen. V.L. +.
 Østfoldbanen Ø.L.
 Oslo—Charlottenberg 1051 +.
 Oslo—Charlottenberg 1031 B.

Hølandsbanens Posteksp. +.
 Solørbanen A.
 Oslo—Eidsvoll 1013 +.
 Oslo—Lillehammer 311 +.
 Oslo—Dombås 401 A, B, C, D, +.
 Dombås—Åndalsnes 351 +.
 Dombås—Åndalsnes 355 + +.
 Oslo—Røros 301 A, B, C, D.
 Gjøvikbanen A.
 Gjøvikbanen B.
 Reinsvoll—Skreia +.
 Valdresbanen A.
 Vestfoldbanen A.
 Vestfoldbanen B.
 Ransfjordbanen +.
 Krøderenb. Posteksp. +.
 Numedalsbanen +.
 Oslo—Brevik 501 A, B.
 Sørlandsbanen C.
 Oslo—Kristiansand S. 701 A. 1, A. 2, A. 3, A, B.
 Sørlandsbanen B II, III, V, VI.
 Sørlandsbanen D.

EN LITEN SENSASJON

Den kjente svenske filatelist og spesialist på Norges frimerker, *Lippe Persson*, Varberg, har gjort et sjeldent funn. Han skriver: «Vid genomgång av några norska 10-øres märken i «Stolpeskrift» fann jag ett 3-strip, nr. 53 IV, som vid närmare undersökning visade sig vara nr. 98—100 i

höger ark med nr. 99 och 100 utbytta med brevkortsklicheerna 2 och 3.»

Vi bringer her et bilde av 3-stripen og henviser i denne forbindelse til Jellestads artikler «Brevkortklisjéer i frimerketrykningen» (102/1942) og «Bidrag til studiet av 20 mm utgaven 10 øre plate IV» (4/1945).

THE STORY BEHIND THE STAMPS OF NORWAY

THE POLAR ISSUE

J.Ø./K-F. On April 1st, 1925, a set of 7 stamps was issued to commemorate Roald Amundsen's Arctic flight which was to take place during the summer of 1925.

The blanks on the World's map had shrunk during the previous 6 or 7 decades, but there were still vast unknown areas near both the Poles, areas which had a magnetic effect upon persons like Roald Amundsen, whose blood was throbbing with adventure.

Amundsen was born in 1872, the descendant of shipbuilders, fishermen and sailors. We know that he too was seamed, but that yielding to his mother's wishes, he studied medicine at the university of Kristiania to become a doctor. When his mother died in 1894, he promptly abandoned medicine for the sea and started his career as an explorer by signing articles on board a sealing vessel. Three years later he was mate on «Belgica», with a Belgian Antarctic expedition. In 1901 he got his own vessel, «Gjøa» (of 47 tons), which in 1903—06 he sailed through the North-West Passage round the north of the American continent, the first and up till now, the only ship to have penetrated those narrow and unfriendly seas.

Some years before (1893—96) Fridtjof Nansen had made an unsuccessful attempt to reach the North Pole, and already during the N.-W. Passage expedition Amundsen started preparations for another attempt. But when the expedition was almost ready to start, the papers reported that Peary had already reached this goal. Amundsen, however, went on with his preparations, but secretly altered his object, and when he started — June 1910 — the South Pole was his destination. From Funchal he cabled his altered plans to Captain Scott, who also was on his way to the South Pole. Amundsen and his companions reached the Pole on Dec. 14., 1911, beating Scott by a month.

His next expedition — through the North-East Passage, north of the Russian-Siberian coast — lasted 7 years (1918—25), and he returned with brilliant scientific results, though his plan of drifting across the Arctic Ocean failed. He then began

working on an old idea (of 1909), of crossing the Arctic by air.

As always, one of the main problems was money, but this was solved when the millionaire American explorer Lincoln Ellsworth offered to bear a large slice of the costs, and by May the expedition, honoured beforehand with a set of 7 commemorative stamps, was ready to start.

On 21st May, 1925, two heavily laden hydroplanes, N. 24 and N. 25, took off from King's Bay, and thus began a most dramatic chapter in the history of arctic exploration. For four long weeks nothing was heard of the expedition, and the hope of ever having the men back was slowly dying. But on June 18th we got the message we all hoped for and still could hardly believe: «Safely back in King's Bay. Amundsen, Dietrichson, Ellsworth, Feucht, Omdal, Riiser-Larsen.»

By the time 87° 44' was reached, one half of the fuel had been used up, and as one of the fuel-tanks of N. 24 had a leak, both planes landed in a break in the ice. The plan was to return with N. 25, but before all the six men could be embarked, the break closed. It was impossible to take off from the drifting ice as it was not nearly smooth enough. For 3 weeks they tried — at different places — to make a runway of the ice, but six men with only four knives, a scout axe, an ice-anchor and two shovels could do little. The ration of food was 250 grams of biscuits a day, and every now and then they had to warp the plane to another place to prevent it being crushing by the ice. At last they found a floe from which a start would have been possible if it had not been covered with more than three feet of wet snow. The runway had to be at least 500 yards long and 12 yards wide — but to shift 6 000 square yards of wet snow . . . !

Then suddenly one of the pilots (Omdal) discovered that the snow was just

wet enough to be trampled hard and thus make an excellent runway. So the men started trampling an air-field in the Arctic!

The start must have been thrilling. The over-loaded plane used every inch of the runway, jumped over a gap in the ice, touched a floe on the other side and — was airborne! — An 8-hour flight brought them safely back to King's Bay.

We could end the saga of Roald Amundsen here, or with the triumphal procession on the arrival in Oslo. But that would not be quite just to Amundsen. Later he did reach the North Pole — in 1926 with the air-ship «Norge» — an expedition which he had planned while trampling snow the year before. — We could stop here, omitting all the unpleasant quarrels with the technical leader of the expedition, General Nobile, but then the picture of our hero

would be an incomplete one. There were traits in his character which we were not fully aware of until two years later.

Two years later Nobile's «Italia» expedition ended with an Arctic tragedy with wireless reports showing a desperate position. 14 ships and 20 air-craft tried to come to «Italia's» relief. Among these were Roald Amundsen with the French hydroplane «Latham», which the French Government set at his disposal.

«Latham» took off from Tromsø on June 18th, 1928, and save for a faint radio call some hours later we know nothing of Roald Amundsen's last expedition. Some months later a pontoon was found drifting in the sea, telling us *how*, but not *where* or *when*. He got a death that suited his life and interests: on his way to one of the blanks of the Arctic. And on his way to assist and rescue — an enemy.

EIRES FRIMERKER

Av Frank W. Jensen.

(Forts. fra nr. 3/4—54.)

I min forrige artikkel nevnte jeg det første merke i den definitive utgave, 2 d. grågrønn, som utkom 6. desember 1922. Denne serie utkom i sin helhet i løpet av 1923, tagget 15:14 og vannmerke se i monogram. Offsettrykk av The Govt. Printing House. Serien utkom i fire forskjellige tegninger, nemlig:

1. Irlands kart. Tegnet av J. Ingram i verdien 1 d. karmin (23/2 1923), 1½ d. lilla (2/2 1923), 2 d. grågrønn (6/12 1922).

2. Lysets sverd. Tegnet av J. J. O'Reilly i verdien ½ d. grønn (20/4 1923), 5 d. fiolett (11/5 1923), 6 d. lilla (21/12 1923), 1/— blå (16/6 1923). De keltiske ord «an ciaideam Soluir» betyr: Lysets sverd. Dette har ikke noe med krig og makt å gjøre, men er et gammelt keltisk symbol på opplysning eller lærdom.

3. Keltisk kors. Tegnet av miss L. Williams i verdien 3 d. blå (16/3 1923), 10 d. brun (11/5 1923). Denne tegning ble først brukt på propagandamerkene i 1907 for å hjelpe Sinn Fein-bevegelsen. Disse merker ble brukt i så stor utstrekning på brev til England at den britiske regjering nektet bruken av dem. Samme tegning forekommer også på merkene som ble brukt under opprøret i Dublin i 1916. President Griffith ba spesielt om at denne tegning ble brukt til den permanente utgave.

4 De fire provinsers våpen. Tegnet av miss Girling i verdien 2½ d. rødbrun (7/9 1923), 4 d. mørk blå (28/9 1923), 9 d. fiolett (26/10 1923). Skjoldet, omkranset av kløverblad, viser provinsenes våpen, nemlig Leinster: En gull harpe med sølvstrenger på grønn bunn. Connaught: En halv ørn på hvit bunn. Fra den ene side kommer en arm med sverd på blå bunn. Ulster: Et rødt kors på gull bunn med en rød hånd på hvitt skjold i midten. Munster: Tre gull kroner på blå bunn.

Fra 21/11 1924 kom denne serie i ruller for automater i verdien ½ d., 1 d., 1½ d., 2 d. Disse er fra ark som er delt opp og limt sammen vannrett og loddrett og er tagget på fire sider, som oftest med avkuttete tagger på to sider.

I 1933 kom automatmerket 1 d., tagget 15: utagget; dog har de utaggede sider her ett taggehull øverst.

I 1934 kom automatmerkene ½ d. og 2 d. utagget: 14, og 1 d. og 2 d. tagget 15: utagget.

Av varianter i denne utgave vil jeg nevne: 2½ d. og 3 d. med omvendt vannmerke, 2 d. med vannmerke omvendt og motsatt.

22/6 1929 utkom 3 merker til minne om 100-årsdagen for den katolske frigjøring

i Irland: 2 d. grågrønn, 3 d. blå og 9 d. fiolett. Tegnet av Leo Whelan, tagget 15 : 14 og vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake 30/9 1929. Avbildet: Daniel O'Connel. De irske ordene «Fuascailt na Catoiliceac» oversettes med: Katolsk Emansipasjon. — Daniel O'Connel (1775—1847) var en irsk politiker som kom fra en velstående katolsk familie, og han ble utdannet som advokat. Hans politiske mål var å oppheve unionen med Storbritannia fra 1800. Hans første oppgave ble å få opphevet de lovbestemmelser som forhindret at katolikker ble valgt til medlemmer av Underhuset. Han allierte seg med den katolske kirke og dannet i 1823 «Det katolske forbund». I 1828 ble han valgt til Underhuset i strid med loven. I 1829 opphevet det britiske parlament etter forslag fra regjeringen forbudet mot å velge katolikker. Han satte nå hele sin kraft inn på unionsopphævelsen, som i virkeligheten betydde selvstyre for Irland. Han reiste påny en folkebevegelse, men våget ikke å sette saken på spissen. Da den britiske regjering i 1843 forbød et av hans massemøter, bøyde han seg under protest. Han var til tross for sin lidenskapelige og voldsomme veltalenhet moderat og ønsket en forsoning med Storbritannia. Han sto maktesløs overfor hungersnøden i Irland i 1840-årene, og han tok avstand både fra «Agrar-terrorismen» og fra de unge revolusjonære som ville forberede en oppstand. I de siste år mistet han derfor en del innflytelse.

15/10 1930 ble det utgitt et merke til minne om fullførelsen av Shannon kraftverk: 2 d. brun, tegnet av E. L. Lawrenson, tagget 15 : 14 og vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Dette merke ble trukket tilbake 31/12 1930. Avbildet til venstre kraftverket og til høyre demningen. Ordene «Forbairt Comact na Sionainne, 1930» oversettes med: Shannon Hydro-Elektrisk Kraftverk, 1930. Shannon kraftverk ble utbygd i 1930 mellom Loch Derg og Limerick i Shannon-vassdraget.

12/6 1931 ble det utgitt et merke til minne om 200-årsdagen for stiftelsen av Royal Dublin Society 12/6 1731 for «forbedring av akerbruk og annen nyttig kunst»! 2 d. blå, tegnet av G. Atkinson, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk

av The Govt. Printing House. Dette merke ble trukket tilbake 31/8 1931. Avbildet: en jordbruker med ljå. Ordene «Cuman Rioga baile ata Cliat» oversettes med: Royal Dublin Society. R. D. S. har som formål å fremme kunst og kultur. Foreningens lokaler er i Ballsbridge i Dublin, hvor instrument- og sangkonserter, kammermusikk etc., mest utenlandske, blir framført.

12/5 1932 ble det utgitt 2 merker til minne om den Internasjonale Eukaristiske Kongress som ble avholdt i Dublin: 2 d. grågrønn og 3 d. blå, tegnet av G. Atkinson, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake 2/7 1932. Avbildet: The Cross of Cong, og latinsk innskrift: «Internationalis Congressus Eucharisticus MCMXXXII» oversettes med Internasjonal Eukaristisk Kongress 1932. Eukaristisk er det som har med nattverden å gjøre. — Korset som her gjengis, er en gammel helligdom som oppbevares i Royal Irish Museum i Dublin. Det ble laget for Turloch O'Conner, konge av Irland, i 1123 som et prosesjonskors. Det er av eik og er dekket av kobberplater som er rikt utstyrt med gull- og sølv-filigransornamenter. Korset er 2½ engelsk fot langt, og armene er 18 tommer. Midt i korset er en alterkalk av bergkrystall, hvori opprinnelig ble oppbevart en splint av Jesu kors. Splinten ble brakt til Irland fra Roma av Turlochs sønn Maoliossa, biskop av Roscommon.

18/9 1933 ble det utgitt 2 merker til minne om det Hellige år 1933: 2 d. grågrønn og 3 d. blå, tegnet av R. J. King, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake 31/3 1934.

Avbildet: et kors og to engler i bønn, og i sirkelen rundt, ordene «In Cruse salus Annus Sanctus», det er latin og betyr: I korsets redning, hellig år. Hellig år, jubelår, er en romersk, katolsk institusjon. Etter Israels lover skal hvert 50. år være jubelår, hvor alt landarbeid skal hvile og grøden tilfalle alle, israellittiske slaver skal frigis, og landeiendommer som eierne har måttet selge, gis tilbake. Disse bestemmelser, som tar sikte på å utjevne den økonomiske ulikhet, tilhører de senere lover og har neppe kunnet gjennomføres i praksis. I romerkirken er jubelår, nå van-

lig kalt hellig år, det år hvor kirken på visse betingelser tilbyr fullkommen avlat. Det første jubelår ble holdt år 1300 under Bonifacius VII. Opprinnelig skulle hvert 100. år være jubelår, senere hvert 50., 33. og til sist hvert 25. år.

27/7 1934 ble det utgitt et merke til minne om 50-årsdagen for stiftelsen av The Gaelic Athletic Association i 1884: 2 d. grønn, tegnet av R. J. King, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Dette merke ble trukket tilbake 31/12 1934. Avbildet: en Hurleyspiller i aksjon. Ordene «Cuman luit cleas Gadeal» oversettes med: Gaelic Athletic Association. — G. A. A.s formål er å bevare nasjonale leker. I Irland har man et gammelt spill, hurley, som minner meget om hockey og spilles med hockeykølle. Da dette spill holdt på å glemmes, ble det den 1/12 1884 dannet G. A. A., som da hadde til formål å bevare dette spill.

8/9 1937 kom de første permanente merker av høyere verdier, nemlig 2/6, 5/— og 10/—, tegnet av R. J. King, tagget 14 : 15, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Avbildet: St. Patrick, Irlands apostel, hjulpet av to akoluter med kors, anroper en velsignelse av påskeilden. Tegningen stammer fra en skisse på et hellig skrin med St. Patricks klokke fra det 11. århundre. — St. Patrick (385—461) er Irlands apostel og skytshelgen. Irland var den eneste del av den keltiske verden som ikke var underlagt Rom. Kristendommen hadde dog slått rot der i slutten av det 4. århundre, men vant først med Patrick større utbredelse. Han ble født i 385 i England, kom i 401 som fange med et sjørøverskip til Irland. Han rømte, og forberedte seg siden i Gallia til misjonsvirksomhet blant irerne. 432 begynte han som misjonær, fikk bygd flere kirker, gjorde den kristendommen som tidligere fantes i Irland, konform med den katolske, og brakte den irske kirke i forbindelse med kontinentets. Ved sin død i 461 ble han ansett som den mann som hadde lagt grunnlaget for den kristne kultur i Irland.

29/12 1937 ble det utgitt 2 merker til minne om innvielsen av forfatningen samme dag: 2 d. lillabrun og 3 d. blå, tegnet av R. J. King, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake

31/5 1938. Avbildet: «Eire» i en kvinnes skikkelse, sittende med sin høyre hånd hvilende på en harpe, etterat hun har skrevet de første ord av den nye konstitusjon, «In ainm na Tríonoide Re-Naomta», som oversettes med: I den hellige tre-enighets navn. Under boken sees de fire provinsers våpen.

1/7 1938 ble det utgitt 2 merker til minne om 100-årsdagen for stiftelsen av avholdsbevegelsen i Irland: 2 d. svart og 3 d. blå, tegnet av Séan Keating, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake 31/12 1938. Avbildet: Th. Mathew, tegnet etter byste utført av den irske skulptør Hogan. Ordene «Seo cuige in ainm dé an t:at Maitiu o.m.Cap.» oversettes med: Fremover i Guds navn. Pater Mathew O.M.Cap.

1/3 1939 ble det utgitt 2 merker til minne om den amerikanske forfatnings 150-årsdag og den første presidents innsettelse: 2 d. karmin og 3 d. blå, tegnet av G. Atkinson, tagget 15 : 14, vannmerke se, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake 31/5 1939. Avbildet: den amerikanske ørn som bærer de første 13 staters våpen, og portrett av George Washington og den irske harpe på hver side. Ordene «Ceileabrann Muintear na hEireann Cuimniu 150ad bliana bunreacta Americe» oversettes med: Den irske befolkning feirer 150-årsdagen for Amerikas konstitusjon.

I 1940 ble vannmerket i de irske merker forandret fra se til e, og den permanente utgave utkom etter hvert med dette vannmerke. Da disse merker er kommet i handelen etter hvert som de gamle merker er blitt utsolgt, kjennes utgivelsesdagen bare på noen få av disse. ½ d. grønn, 1 d. karmin, 1½ d. lilla, 2 d. grågrønn, 2½ d. rødbrun (1941), 3 d. blå, 4 d. gråblå, 5 d. lysfiolett, 6 d. lilla (1942), 8 d. rød (12/9 1949), 9 d. lysfiolett, 10 d. brun, 11 d. rosa (12/9 1949), 1/— lysblå, 2/6 grønn (10/2 1943), 5/— lillabrun (15/12 1942), 10/— blå.

Av automatmerker er utkommet 1 d. tagget 14 : utagget og 15 : utagget (1946). Nåværende automatmerker er firesidig tagget.

½ d. og 1/— ble trukket tilbake 30/6 1944 og erstattet med utgaven av M. O'Clery.

Forbundet vil i nær framtid som særtrykk av tidsskriftet utgi:

KATALOG OVER NORSK HELPOST

Da opplaget vil bli meget begrenset, anbefales det interesserte å få et eksemplar reservert.

Henvendelse til *forretningsfører*en, Bergen.

Av denne serie har jeg 1 d., 2½ d. og 9 d. samt automatmerke 15 : utagget med omvendt vannmerke, men det er mulig at flere av denne serie har denne variant.

Taggingen er som før 15 : 14 på de lave verdier og 14 : 15 på de høye.

12/4 1941 ble det utgitt 2 merker til minne om opprøret i Dublin i påsken 1916: 2 d. oransj, grønt overtrykk, Irlands kart, og 3 d. blå, fiolett overtrykk, keltisk kors, tagget 15 : 14, vannmerke e, offsettrykk av The Govt. Printing House. Overtrykket «1941 I gCuimhne Aiseirighe 1916» oversettes med: 1941 Til minne om opprøret 1916.

27/10 1941 ble det utgitt et merke i anledning av 25-årsdagen for proklamasjonen av republikken Eire under påskeoppørøret i 1916: 2½ d. blåsvart, tegnet av Victor Brown, tagget 15 : 14, vannmerke e, offsettrykk av The Govt. Printing House. Dette merke ble trukket tilbake 27/4 1942. Avbildet: G. P. O. (General Post Office), som ble brukt som hovedkvarter for opprørerne og ble temmelig ødelagt av brann under kampene. Soldaten er en frihetskjemper. Ordene «In ainm dé agus in ainm na nglún dímig Rómainn. Forógra 1916» oversettes med: I Guds og den døde generasjons navn. Proklamasjon 1916. Dette er de første ord av den virkelige proklamasjon av republikken Eire. Opprøret ble undertrykt, og Eire ble først uavhengig republikk 18. april 1949.

31/7 1943 ble det utgitt 2 merker i anledning av Gaelic Ligas 50-årsjubileum: ½ d. grønn og 2½ d. rødbrun, tegnet av Seán O'Sullivan, tagget 15 : 14, vannmerke e, offsettrykk av The Govt. Printing House. Disse merker ble trukket tilbake 5/4 1944. Avbildet: Dr. Douglas Hyde. Ordene «Connradh na gaedhilge 1893 dubhglas de híd an chead uachtaran» oversettes med: Gaelic Liga 1893. Douglas Hyde, den første president. — Gaelic Liga er en forening for bevaring og gjenoppliving av det irske språk, stiftet av dr. Douglas Hyde. Foreningen har spilt en stor rolle for irsk nasjonalbevegelse, den har utgitt en mengde propagandaskrifter på irsk, har samlet og utgitt irsk folkløse, oppmuntrer irsk musikk, folkedans og sport, utdanner lærere i irsk og organiserer irske kurser.

(Forts.)

UTGAVEN 1872-75 – SKILLING-POSTHORN

3 SKILLING

Av F. Walter-Johannesen.

I henhold til de oppgaver man har og som finnes i innledningen, skulle det være levert av boktrykker Petersen 29 997 400 stykker av dette merke.

Det er vanskelig å si hvor alle disse merker har tatt veien, idet der i årene 1872—1876 er utsendt 26 744 500 merker. Dette gir en differanse på 3 252 000. Imidlertid er det samme tidsrom gjennom postkassereren distribuert 26 793 500, hvorved fremkommer en forskjell på 49 000 merker som man må anta skriver seg fra tidligere utgaver av 3-skill og 3-skill-3.

En opptelling i 1888 viste en rest av 2 523 stk. av dette merke, og en må da anta at de ca. 3 250 000 er distribuert i tiden fra 1876 til 1888 da opptelling fant sted.

Den tidligst kjente avstempling var 17.1.1872, men er etter senere opplysninger oppgitt til 9.1.1872 og avstemplet i Fredrikstad.

De farger og det papir som er brukt til dette merke, skulle etter de foreliggende opplysninger bli som følger:

1. trykning:

Plate I og II:

- Karmin (på blålig, tynt papir). Første halvdel av 1872.
- Karmin på hvitt, tykkere papir. 1873—74.
- Matt rosa på gullig papir. 1873—74. Sjelden.

2. trykning:

Plate III og IV:

- Brunlig karmin, hvitt papir, porøst. 1875—76.
- Karmin til rosa, hvitt til gullig papir. 1876—77.

Med et opplag på så å si 30 000 000 merker muliggjør dette at det kan ha vært fremstillet ikke mindre enn 10 trykkplater, da en regnet med å kunne trykke 3 mill. merker fra en og samme plate. Hitil er dog bare påvist 4 forskjellige plater.

PLATE I

I 3-SKILL fins der som i de to foregående verdier i alt 12 forskjellige typer, fordelt ujevnt i platen som vist på plateoppsettningen fig. 1.

De 12 typene tilsvarende da følgende antall i plate I: 1/9 - 2/8 - 3/9 - 4/8 - 5/3 -

1	3	4	4	1	5	1	1	6	9
8	2	11	5	10	8	2	3	6	8
4	2	10	6	10	6	7	4	6	11
1	2	11	12	7	9	1	2	12	3
12	1	9	9	7	11	10	12	11	3
2	12	7	12	6	4	8	6	9	1
9	6	3	8	12	11	8	4	3	2
2	8	10	8	1	3	9	11	3	9
8	11	4	10	12	6	9	7	11	8
5	4	10	9	10	12	6	3	10	7

Fig. 1 (typefordeling).

6/10 - 7/6 - 8/10 - 9/10 - 10/9 - 11/9 og 12/9.

Den sjeldneste type må sies å være type 5, som bare fins 3 ganger i platen.

Noen konstante platefeil fins ikke som særpreger typene, men de er forholdsvis lette å holde fra hinannen, fig. 2.

TRE	TRE	TRE	TRE
1	2	3	4
TRE	TRE	TRE	TRE
5	6	7	8
TRE	TRE	TRE	TRE
9	10	11	12

Fig. 2.

På ett ark synes det dog som om type 2 har et lite innhakk i nedre tverrstrek på E i TRE. Mange 2-typer er dog uten dette innhakk, og feilen kan ha oppstått i 2den original på et forholdsvis sent tidspunkt og da formodentlig i plate IV.

PLATE II

Plate I og II har i det vesentligste den samme oppstilling, men ved en reparasjon har den 9de og 10de vertikale merkeraden blitt «ombrukket», slik at de har skiftet plass i arket. Herved fremkommer 2 opp-

stillinger som tydelig viser hva som har gått for seg under reparasjonen.

Av platefeil som ikke er konstante, om man skal kalle det slik, kan påvises (fig. 3):

1. Retusjert med punkter mellom posthorn og sjallstykke.
2. Liten N i NORGE.
3. Oppgraverte bunnlinjer — uregelmessig.
4. Fargete LL i SKILLING.
5. N i SKILLING — tynn.
6. Slitt stempel.
7. Meget avkortede tverrstreker i LL i SKILLING — ser ut som fire I-er. (x 4.)
8. «Dobbeltrykk». (x 8.)
9. Såkalt «Cracked Plate». (x 4.)
10. Fargeflekk i posthornet — venstre side.

For øvrig kan nevnes en del konstante platefeil:

Nr.

- 2 (t-3). Innhakk i rammen i n. v. hjørne.
- 6 (t-5). Brudd på rammen i n. v. hjørne.
- 10 (t-9). Brudd på indre rammelinje på høyre side rett for oppgående vingspiss.
- 15 (t-10). Hakk i rammen i ø. v. hjørne.
- 44 (t-9). Avrundet n. v. og innhakk i n. h. hjørne, samt hvit strek i 3-tallets bøyle.
- 47 (t-10). Brudd på ytre rammelinje på v. side rett for nedgående vingspiss.
- 50 (t-31). Avrundet ø. h. hjørne.
- 52 (t-12). N. v. hjørne ubetydelig avstumpet.
- 57 (t-8). Brudd ytre rammelinje ut for nederste v. vinge.
- 79 (t-3). Innhakk i ytterlinjen ved siden av hjulet i n. v. hjørne.
- 86 (t-6). Langt brudd på ytterlinjen rett opp for G i NORGE.
- 88 (t-7). Lite brudd på indre rammelinje foran høyregående vingspiss nede til venstre.
- 91 (t-5). Farget krøll til v. for midten av det store 3-tall.
- 99 (t-9). Innhakk eller brudd på rammen like ved ø. v. hjørne.

Merkene nr. 2 (t-3), 40 (t-3), 62 (t-6) og 91 (t-5) finnes med en ganske liten fargeflekk foran og i flukt med midtstreken i 3-tallet, uten at dette kan sies å særprege en bestemt type, da den finnes i flere typer.

Fig. 3.

Av de nevnte platefeil er den best kjente på nr. 86 (t-6) i plate I og II. For øvrig forekommer et utall av mindre platefeil i dette merke, hvilket er meget naturlig med det store opplag som forekommer. Det vil være uråd å spesifisere disse, så meget desto mere som det vil være umulig å gjengi alle merkenes nummer.

PLATE III

Dette er en helt ny plate, brukt 1875/76 (fig. 4).

4 merker i denne platen — nr. 84, 85, 95 og 96 er ikke typet. Typene for øvrig fordeles seg dog således: 1/9 - 2/10, 3/6 - 4/8 5/7 - 6/10 - 7/7 - 8/6 - 9/12 - 10/10 - 11/6 og 12/5.

Antallet av de enkelte typer blir ufullstendig, da man ikke vet hvilke typer de

5	7	6	12	3	5	8	2	12	4
8	9	10	5	5	2	1	6	1	1
2	8	11	3	2	11	2	10	9	7
4	2	11	10	1	10	4	6	9	6
2	1	1	9	7	12	9	3	6	3
4	7	8	6	9	1	10	6	11	9
1	8	11	10	4	9	10	7	7	10
4	12	9	12	8	4	10	2	6	9
11	4	9	.	.	10	2	9	6	2
5	3	5	5	.	.	7	1	3	8

Fig. 4 (typefordeling).

4 manglende skal henføres til. Grunnet de 4 manglende typer er det vanskelig å si hvilken type er den sjeldneste.

PLATE IV

Denne er ikke kjent i helark, men av en hjørneblokk, som er nedre hjørne på høyre side av et ark og bestående av 15 merker, kan en se at det her dreier seg om en ny plate, fig. 5.

5	2	6	4	9
9	4	1	4	2
3	12	1	8	3

Fig. 5.

Med hensyn til vannmerket på 3-SKILLING finnes dette foruten i de 4 liggende stillinger, også i de 4 forskjellige stående stillinger. Stående vannmerke finnes hovedsakelig på merker som er benyttet fra midten av 1872 og til begynnelsen av 1873. (x 160.)

«Abklatch» er også kjent på dette merke (x 2), og man finner også tydelige transparente merker (x 4).

Angående taggingen viser 3-Skill. temmelig mange varianter, ikke bare «diamanttagging», men også samtidig dobbelttagging (x 60). Merkene finnes også med en eller flere *brede tagger*, ja, helt opp til 3 sådanne.

«Specimen» påtrykk kjennes (x 10).

Hva avstemplinger angår, så er dette merke kjent med riststempel (x 120). Tre-rings nummerstempel er ikke ualminnelig (x 3).

Ellers er dette merke meget ettertraktet av stempelsamlere, da her forekommer stempler av nesten alle typer.

Ubrukte 4-blokker er ikke kjent av 1ste tryknings farge a, og meget sjelden i farge c (x 30), mens farge b er ordinære (x 15). For 2den trykning er a-fargen noe bedre (x 15) enn b-fargen (x 10).

Kilovaren.

Herr redaktør!

Jeg har med stor interesse lest de forskjellige innlegg i Deres tidsskrift angående kilovaren, og vil som en der i en årrekke (20 år) har forestått salget og rivingen av makulaturen komme med en del betraktninger. Først vil jeg komme med en opplysning, da jeg antar at det finnes noen filatelister som tror at vi

postfunksjonærer er imot våre venner filatelister, naturligvis finnes det slike — men stort sett tror jeg at jeg kan uttale at de fleste av oss synes det er hyggelig og morsomt å kunne gi filatelistene en liten hjelp, hva jeg har sett mange beviser på ihvertfall ved det postkontor jeg er ansatt.

En av grunnene til klagen er den dårlige vare, — men hva skal en gjøre når takstene er slike som uvilkarlig må skaffe en mengde av 1 kronas og 2 kroners merker. Jeg har personlig skrevet til kolleger i «mitt salgsdistrikt» i Vestfold om å unngå disse merker, og jeg vet at det har båret frukt, idet det nå brukes meget 55 øres blå Kong Haakon og kr. 1.50. Det nevnes 30/25, 20/15 K. H. 80 år osv., men disse er på de fletse steder helt utsolgt.

Så er det tiden da, og her kan nok alle som har sin gang på postkontorene, kunne uttale seg. Det er ikke til å komme forbi at litt lengre tid tar det å frankere filatelistisk — og det publikum som ikke er interessert, gir snart uttrykk for dette i bemerkninger som «sen ekspedisjon» osv. Jeg tror nok at der hvor det er anledning ttil det, blir det godt frankert, og varen blir blandet i den utstrekning det lar seg gjøre.

Når det i artikkelen nevnes uvanen med å skrive med kopi der hvor merket skal stå, så er det ofte avsenderens egen feil, idet denne skriver på det beløp som pakken skal frankeres med; dette siste gjelder særlig firmaer. En ting til som gjør at varen ikke er så god som ønskelig, er at stadig flere benytter seg av tillatelsen til å «ta av» frimerkene; det blir jo stadig i pressen, både som annonser og notiser, henstillet til publikum om å gjøre dette, og anmodningen følges i større og større utstrekning, og da vil det jo uvilkarlig gå ut over varen som skal selges.

Jeg forstår godt at det kan være ergerlig å få esker med dårlig innhold, skjønt klagen mange ganger er ubeføyet, — men jeg tror jeg på postmannslagenes vegne kan uttale at vi gjør så godt vi kan etter omstendighetene; vi er jo selv interessert i at våre kjære kunder blir tilfredse, og så husk at det er på vår fritid, ofte sent på kveld etter en anstrengende dag, at vi utfører dette arbeid.

Tønsberg, den 9. november 1954.

Ærbødigst
Hroar Carlstedt,
postfullmektig.

nyheter

AUSTRALIA:

Den 1. desember vil det bli utsendt et propagandafrimerke for de XVIde olympiske leker som skal holdes i Melbourne i 1956. Merket vil bli i dobbelt størrelse og verdien er 2/—.

CANADA:

I «minister»-serien utkom den 1. november ytterligere to merker:

- 4 c. purpur, Sir John Sparrow David Thompson 1892—94.
- 5 c. blå, Sir Mackenzie Bowell 1894—96.

DANMARK:

Den 18. november vil det bli utsendt to nye merker i serien «Kongerige i 1000 Aar». Det er verdiene:

- 10 øre grønn, Spøttrup hovedgård.
 - 60 øre mørk blå, Gåsetårnet i Vordingborg.
- Merkene er tegnet av Primus Nielsen og gravert av Bent Jacobsen.

FINNLAND:

Den 7. desember utkommer årets serie med tillegg til inntekt for kampen mot tuberkulosen. Den består av følgende tre verdier:

- 10 + 2 Mk. brun.
- 15 + 3 Mrk. rød.
- 25 + 5 Mk. turkisblå.

FRANKRIKE:

Den 4. oktober utkom et merke til minne om oppfinnelsen av det metriske system, tegnet og gravert av Decaris:

- 30.— frc. blått og rødt.

ITALIA:

Den 2. oktober ble det utgitt to merker i anledning av det internasjonale kriminalpolitis (INTERPOL) kongress i Rome:

- 25.— lire rød.
- 60.— lire blå.

Merkebildet representerer et maleri av Guido Reni i Kapusinerkirken i Rom av engelen Mikael, politiets helgen.

Til minne om forfatteren og journalisten Charles Lorenzini, bedre kjent under pseudonymet Collodi (1826—1890), utkom den 26. oktober et frimerke: 25 Lire rød. — Collodi er skaperen av de berømte «Pinocchios eventyr».

LUXEMBURG:

Den 3. desember utkommer årets «Caritas» serie i følgende verdier:

- 25 c. + 5 c. rødbrun og rosa.
- 80 c. + 20 c. brunsvart og grågrønn.
- 1.20 + 30 c. blågrønn og grå.
- 2.— + 25 c. mørk brun og gul.
- 4.— + 50 c. mørk blå og lys blå.
- 7.— + 3.45 rødfiolett og rosa.

Merkemotivene er hentet fra den luxemburgske folklore.

NEDERLAND:

Dette års barneserie utkommer den 15. november i følgende verdier:

- 2 + 3 c. rød.
- 5 + 3 c. olivengrønn.
- 7 + 5 c. gråblå.
- 10 + 5 c. rødbrun.
- 25 + 8 c. blå.

De sjarmerende barnetegninger er utført av Sierk Schröder, Wassenaar, og teksten av P. J. J. van Trigt, Haag.

NORGE:

I anledning av at det den 1. januar 1955 er 100 år siden den første telegraflinje ble opprettet mellom Oslo og Drammen, vil Postverket den 10. desember utgi en serie frimerker i verdiene 20, 30 og 55 øre.

Motivene på disse merker er:

- 20 øre — portrett av Telegrafverkets grunnleger og direktør fra 1855 til 1892 — Carsten Tank Nielsen.
- 30 øre — radiomaster og fjernsynsantennner på Tryvasshøgda ved Oslo.
- 55 øre — linjearbeider på ski langs nedsnødd linje på fjellet.

I anledning av det første norske frimerkes 100-årsjubileum vil Postverket den 3. januar 1955 utgi en serie på 3 merker i verdiene 20, 30 og 55 øre. Motivene på disse merker blir 4 skill. 1855, 3 skill. posthorn 1872 og 45 øre 1924.

POLEN:

Den 18. august utkom to tjenestemerker uten verdiangivelse for ordinær post «zwykla» — blå — og for rekommandert post «polecona» — rød.

10-årsdagen for slaget ved Studzianki og Polens befrielsesdag i 1944, utgivelsesdag 24. august:

60 gr. grønn.

1.— zl. blå.

Av en større serie på 10 merker med motiver fra Polens økonomiske, sosiale og kulturelle liv er utkommet to verdier:

25 gr. brun og gråsvart — stålverk.

60 gr. grønn og lys fiolett — akerbruk.

Til jernbanemennenes dag den 9. september utkom to frimerker:

40 gr. blå.

60 gr. svart.

15. september utkom to propagandamerker for det sovjetrussiske/polske vennskap:

40 gr. blåfiolett.

60 gr. svart.

Den 16. oktober utkom en serie på fem merker til minne om 500-året for Pommerns tilbakevenden til Polen:

20 gr. vinrød og gråblå — byen Elblag.

45 gr. rødbrun og gul — byen Gdansk.

60 gr. mørk grønn og gul — byen Torun.

1.40 gr. blå og rosa — byen Malbork.

1.55 gr. brun og gul — byen Olsztyn.

PORTUGAL:

Den 17. november utkommer to merker i anledning av Militærskolens 150-årsjubileum:

1\$00 brun/grønn, opplag 4 500 000.

3\$50 blå/grønn, opplag 500 000.

SOVJETSAMVELDET:

Utgitt i anledning av Pulkov-observatoriets restaurering:

40 kop. blå og svart, utgivelsesdag 26. juli. Portretter av vitenskapsmennene V. J. Struve, F. A. Bredikhin og A. A. Belopolsky samt observatoriet.

40 kop. grønn og svart, utgivelsesdag 15. juli. Utgitt i anledning av 50-årsdagen for den russiske forfatter A. P. Chekhovs død. Portrett av forfatteren.

40 kop. brunfiolett og brunsvart, utgivelsesdag 26. juli. Utgitt i anledning av 150-årsdagen for komponisten M. I. Glinkas fødsel. Portrett av komponisten.

60 kop. mangefarget. Pouchkine og Zhukovsky på besøk hos Glinka.

To tilleggsverdier i serien «Sammenslutning av Ukraina og Russland 300 år»:

40 kop. mangefarget. Det ukrainske vitenskapsakademi.

1.— rubel mangefarget. T. Shevchenkos monument i Kanev.

SVEITS:

Den 1. desember utkommer årets «Pro Juventute» serie med nye sommerfuglmotiver:

5 + 5 rp. rødbrun. Portrett av dikteren Jeremias Gotthelf (1797—1854).

10 + 10 rp. grønn/brun/oransj/blå.

20 + 10 rp. rød/grå/brun/gul.

30 + 10 rp. purpurfiolett/brun/gul/grå.

40 + 10 rp. blå/grå/gul/rød.

SVERIGE:

Den 8. november utkom de nye «helleristningsmerker» i følgende verdier:

50 øre grå,

60 øre rød,

65 øre olivengrønn,

75 øre brun,

90 øre blå.

Merkene er tegnet av kunstneren Jurgen von Konow og gravert av Sven Ewert og Arne Wallhorn.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Den 24. september, i anledning av 50-årsdagen for den russiske forfatter A. P. Chekhovs død, utkom to minnefrimerker med forfatterens portrett:

30 h. grønn.

45 h. brun.

I den store yrkesserie er utkommet ytterligere 3 verdier den 25. september:

15 h. grønn.

40 h. brungrå.

75 h. blå.

Til den tsjekkiske armés dag den 6. oktober utkom to merker:

60 h. grønn.

2.— kcs. brun.

Tsjekkoslovakia ligger heller ikke på latsiden når det gjelder frimerkeutstedelse: Til utgivelse i november og desember er anmeldt ikke mindre enn 7 nye serier.

TYRKIA:

Den 25. oktober ble utgitt 3 frimerker til minne om 30-årsdagen for den tyrkiske sosiolog Ziya Gökalps død:

15 kurus fiolett, opplag 250 000.

20 kurus grønn, opplag 150 000.

30 kurus karminrød, opplag 100 000.

Alle tre merker med Ziya Gökalps portrett.

For å feire 1-årsdagen for loven om reorganiseringen av det tyrkiske post-, telegraf- og telefonverk har postforvaltningen utsendt en minneblokk, inneholdende 3 uttagede merker:

1 lira rødfiolett — posten.

30 kurus fiolettblå — telegrafen.

20 kurus grønnblå — telefonen.

Opplag 40 000. Frankeringsgyldig til 31. desember 1955.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 875, Oslo.

Stanley Gibbons' «Two Reigns» postage stamp catalogue 1955. Format: 12½ × 20 cm. Pris 5/—.

Den overhåndtagende frimerkeutstedelse har ført nye samleformer med seg. De nye samlergenerasjoner innser fort det håpløse i å få komplette samlinger, selv når det er spørsmål om generalsamlinger. Derimot er det mulig å oppnå komplette samlinger av frimerker utstedt i en bestemt tidsepoke i vårt århundre. Det er denne idé som ligger bak utstedelsen av Stanley Gibbons' katalog «Two Reigns». Det er en komplett fortegnelse over alle frimerker utstedt under Georg den VI's regjering samt alle merker som inntil nå er utgitt under dronning Elisabeths regjering. De anførte priser er firmaet Stanley Gibbons' salgspriser.

Müller-Katalog Schweiz Liechtenstein. 248 sider. Format: 13 × 20 cm. Utgiver: Ernst Müller, Basel. Pris: sv.frc. 2.00 + porto.

Den 24de utgave av denne spesialkatalog over Sveits' frimerker står fullt på høyde med sine forgjengere. Den inneholder et veld av opplysninger om de sveitsiske merker, og gode illustrasjoner av de forskjellige typer og platefeil. Formatet er hendig og prisen meget lav. Teksten er på tysk. Katalogen er så à jour at den endog har med de Pro Juventute merker som skal komme i desember måned!

Catalogue Yvert et Tellier-Champion 1955. Del I: Frankrike og kolonier. 352 sider, pris fr.frc. 200.00. Del II: Europa. 800 sider, pris fr.frc. 850.00. Del III: Afrika, Asia, Amerika, Australia. 1128 sider, pris fr.frc. 1140.00. + porto for I—III frc. 267.00.

1955-utgaven av Yvert er den 59de, og selv om sidetallet stiger for hvert år, er den i ethvert fall nå håndterlig, idet katalogen definitivt er gått over til utgivelse i 3 bind. Det har ofte vært hevdet at denne filatelistiske bibel for den fransktalende del av verden inneholder altfor få opplysninger om merkene, men utgiverne hevder at den framfor alt er en prisliste, og ut fra denne forutsetning må den også bedømmes. Noteringen for Norge nr. 1 er gått opp til frc. 2500.00, og 3 skill. 1863 til frc. 8 500.00. Den siste del av Europa-katalogen ser ut til å være trykt med nye typer, og det ville vært en fordel om disse hadde vært benyttet til hele katalogen.

Facit 1955 — Specialkatalog över de nordiska ländernas frimärken. Forlag: Frimärkshuset A.B, Stockholm. Format: 13 × 18½ cm. Pris: sv.kr. 4.75.

Den 9de utgave av denne katalog foreligger i år i et særlig smakfullt og praktisk utstyr. Omslaget er plastbehandlet, hjørnene avrundet, snittsidene farget — kort sagt: den rene pocket book. Trykket er behagelig, stoffet godt ordnet, og de fleste klisjéer er gode. Men prisnoteringene? Forlaget sier selv i katalogens forord: «Såsom medarbeidere i 1955 års katalog märkas inte bara Sveriges Frimärkshandlareförenings medlemmar, utan även liksom förut kollegor i samtliga övriga nordiska länder. Dessutom har kundkretsen mer än tidigare deltagit med förslag till prissättning. — Det gångna året har lämnat många tydliga bevis på hur efter sökta i synnerhet klassiska nordiska märken äro på världsmarknaden. De inhemska priserna överträffas ofta vid auktioner utomlands. Detta gäller i första hand för märken i särskild god kvalitet och med vackra stämplat. Tendensen er över huvud taget mycket fast, och de nordiska ländernas frimärken ha fått ett ännu bättre internationellt anseende med alltmer stigande efterfrågan som följd.» En konklusion som vi ikke kan annet enn underskrive. Skulle jeg ha en bemerkning å gjøre til katalogen, måtte det være at den ville bli vesentlig bedre hvis den tok med opplysninger om merkenes tegnere og gra-

vører, ga meddelelse om foranledningen til merkenes utgivelse og en del historiske opplysninger. Anna Maria Lenngren kan være godt kjent i Sverige, Petter Dass i Norge og I. C. Jacobsen i Danmark, men hver av dem kan likevel godt være ukjente størrelser i de andre nordiske land. Med denne lille bemerkning anbefales katalogen på det beste for alle samlere av de nordiske lands frimerker.

St.

Frankrikespalten

Ved F. C. Svendsen jr.

Det var i 1849, den 2. januar, at de første frimerker ble utgitt. Eksperimentet i England som startet med penny-posten i 1840 ved Sir Rowland Hill, ble nøye studert av særskilte grupper i Frankrike, som gjerne ønsket den samme reform i sitt eget land. Finansministeren hadde imidlertid hatt en ganske god inntekt av postbefordringen før frimerkets tid, idet der ble betalt fra 20 centimes for et brev på $7\frac{1}{2}$ gr, alt etter distansen det skulle sendes. Et brev f. eks. fra Rouen til Paris kostet 40 c., fra Lyon til Paris 80 c., og fra Marseille 1 frc. 50 c. — og det på samme tid som prisen i England var 1 penny = 10 c.

Det var meget skriving om saken i den franske presse, men myndighetene tok det ikke så alvorlig. De hadde jo fri befordring av egen post, eller iallfall kjente en som hadde det — og således også kunne ta deres post med.

Situasjonen hadde vært den samme i England før reformen. Det hadde vært store avsløringer med hensyn til misbruk av den frie frankering. Det ble bl. a. fortalt at et kobbel hunder ble sendt i en kasse — uten betaling. Bare posten sendt fra Deputerkammeret i Paris ble regnet ut til 900 000 frc., som staten på denne måte tapte, — og Deputerkammeret besto bare av 450 mann.

Det manglet ikke på forslag til reformer i den tiden, både med frankerte konvolutter og andre ting, men det var først i 1848 at den nyutnevnte generalpostmester Etienne Arago fikk fart i saken. Han mente at det — som i England — ville bli stor økning i posten og at inntektene derfor ikke ville gå så radikalt ned. — Det var 24. august 1848 at regjeringen vedtok loven om posten og frimerkene. Første

vedtak bestemte 3 merker: 20 c., 40 c. og 1 frc. Det var også tillatt å sende posten ufrankert, og la portoen bli betalt av mot-taker.

Portoen var for brev opp til $7\frac{1}{2}$ gr — 20 c., 15 gr. — 40 c., 100 gr. — 1 frc. 1. juli 1850 gikk prisen opp — for de to første satser til resp. 25 c. og 50 c., og utenlandsportoen ble satt til 40 c. 23. juli 1850: lokalpost (utenom Paris) 10 c., lokalpost i Paris 15 c.

De første merker.

Det var egentlig tanken at firmaet Perkins Bacon, som trykte de første engelske merker, også skulle lage de franske; men etter en lengre korrespondanse fant man at utgiftene ville bli for store. — Det ble gjort arrangement med Jean Jaques Barre, daværende sjefsgravør ved Mynten i Paris. Merkene skulle leveres for en pris av 1 frc. 50 c. pr. 1000.

Barre hadde tegnet et hode av Ceres fra en mynt han hadde laget i 1848. Dette ble vedtatt, etter at det hadde vært mange andre forslag fremme. Barre graverte en enkel stål gravyr som hadde blanke felter til venstre og til høyre for ordet POSTES. Her skulle verditallet innsettes. På denne måte kunne samme gravyr anvendes til alle verdier.

Merkene ble trykt i blokker på 10×15 merker = 150 merker, og 2 slike blokker, altså 300 merker, dannet et ark. — Unntagelse skal være gjort for 15 c. grønn, som etter all sannsynlighet bare er trykt i ark à 150. Disse blokker à 150 var så delt vertikalt ved en brutt stripe av et frimerkes bredde. Arkene ble delt i to for leveringen. Ark på 300 er i dag selvsagt en ekstraordinær raritet. Bare ett ark av 20 c. svart på 300 er kjent. Dets eksistens er sikker og ekte, da det fantes i gravørens samling.

Barre ble anmodet om å trykke de merker han hadde gitt utkast til og gravert, men han overlot dette til Monsieur A. Hulot, og fremstilling av klisjéer og trykningen ble utført i Mynten i Paris under kontroll av Hulot, assistert av Tacquin.

«Used abroad» —

10—15 c. og 1 frc. ble bare brukt i små mengder i koloniene. De ble sendt ustemplet på konvolutten og kansellert ved ankomsten til Paris eller på jernbanen mellom landingssted og Paris.

Brev med disse merker er sjeldne, 10 c. mest sjelden. Det er kjent 1 tête beche av 25 c. brukt fra Guadeloupe. Dr. Locard angir at det er sendt til:

	10 c.	25 c.	1 frc.
Martinique	2 500	9 000	5 000
Guadeloupe	2 500	9 000	5 000
Guiana	400	2 000	1 500
India	1 000	1 500	3 575
Reunion	2 500	3 500	6 000

Tête-bêche

forekommer en del på de gamle franske merker. Ordet betyr egentlig «Den enes hode ved den annens føtter». Ved preparering av klisjéene på 150 merker ble en eller flere av de enkle klisjéer ved en feil satt på hodet. Hvorfor? Ja, derom strides de lærde den dag i dag. Muligens for å skille en trykning ut fra en annen? Av 20 c. kjennes én plate uten tête-bêche, én med 1, én med 2 og én med 3 tête-bêcher.

15 c. er trykt med bare 2 klisjéer à 150, og hver av disse har 1 tête-bêche. Samme er tilfelle med 1 frc. verdien.

Ett av de to kjente ark av 10 c. har 3 t.-b. og det andre 1 t.-b.

Av 25 c. blå ble det laget 6 klisjéer à 150, her finnes bare 1 t.-b. på én av klisjéene. 40 c. har 2 klisjéer, begge uten tête-bêche.

Linjert bakgrunn

kjenner vi litt til fra norske merker, cfr. 20 mm. På de franske merker sees dette helst på bakgrunnen rundt hodet. Det består av horisontalt eller vertikalt parallelle linjer. På enkelte merker kan de være alminnelige (f. eks. brun 30 c.), mens de på andre er mer sjeldne.

Papiret

var utmerket. Det er jo dog ikke til å unngå at da det ble levert til forskjellige tider, kan det forekomme forskjellig tykkelse — gjerne på samme verdi. Papiret er uten vannmerke. Før trykning ble det gitt en spesiell behandling, et litografisk trykk, av nesten fargeløs virkning. Den kan imidlertid variere en del i nyansene.

Gummien

var gummi arabicum som ble påstrøket med håndkost. Fargen varierer fra lys til mørk. Den har tendens til å bukle med årene. — Mange merker av denne eldste utgave er re-gummiert. Dette kan lett konstateres på grunn av forskjellighetene fra den tykke, gamle originalgummi.

Pigeongramme

— eller for å bruke et mer moderne ord: aerogramme — var i bruk allerede i 1870 under Paris' beleiring. Prisen i dag dreier seg om 150—200 kroner pr. stk. Som det fremgår av navnet, ble de befordret med brevduer fra Paris.

Forholdstall

brukes meget i de franske spesialkataloger, særlig når det gjelder avarter og platefeil. Forholdstall 20 vil altså si at verdien er 20 × et normalt merke. En meget grei ordning. Katalogen er jo på den måten alltid à jour. Man anvender bare en aktuell hovedkatalog.

Avstemplinger

er et svært samlerområde — og meget aktuelt. Det er jo unektelig morsomt å finne en sjelden avstempling for 5 øre i et utvalgshefte. — Vi skal senere komme igjen med litt her.

Forfalskninger

er det mange av på de eldre franske merker. Alle laget i den hensikt å lure samlere. Aviser fra 1850-årene fortalte om forfalskninger for å lure postvesenet, men ingen slike eksemplarer er noen gang blitt funnet. Det er også mange reparerte og sammensatte merker, til dels ypperlig reparert. På brukte merker er stempellet fjernet, og de er re-gummiert osv. — Det er mange falske og ettergjorte avstemplinger. Kvartslampen vil i slike tilfelle være til uvurderlig hjelp. Mange snaue merker er forsiktig kuttet like ved merkebildet og påsatt ny marg. Endog falske tête-bêche forekommer. Selv har jeg en 6-blokk 40 c. av den første utgave med en tête-bêche, men — cfr. foranstående — så er t.-b. overhodet ikke kjent på 40 c. — Det er også en rekke dårlige forfalskninger. De har en altfor bred hvit linje mellom merkebildet og nedre inskripsjon. — En sveitsisk herre, Fournier, laget forretning på å fabrikere falske merker. Uheldigvis tillot lovgivningen i Sveits dette — uten å overtre lovene.

Kondisjonen

har selvsagt betydning for verdsettelse av ethvert merke. For å bli klassifisert som prima må det være marg på alle fire sider, fargene må være friske, stemplingen pen — og uten feil eller tynne flekker. Tynne flekker eller rifter gjør middels verdifulle merker nesten verdiløse — hvis ikke merket har et særlig stempel eller annen særegenhet.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Medlemsmøte nr. 403 ble holdt 23. september i Tinghusets Kafé under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. 36 medlemmer var til stede.

Formannen ønsket vel møtt etter sommerferien og beklaget at høstens første møte var blitt forsinket grunnet sivile luftvernsovelser m. m. — Vedrørende juniorene skal disse ha sitt første møte 30. september. Dessverre er interessen for disse møtene minnet. Tidligere var medlemstallet oppe i 80, men på de siste møter før sommerferien hadde det bare vært noen få juniorer til stede. Formannen ba medlemmene agitere, slik at interessen for juniorklubben ville stige.

Det ble referert en del sirkulærer og brev. Først skriv fra «Norwex», datert Oslo 1/7 1954, vedrørende 100-årsjubileet som vil bli holdt i Kunstnernes Hus, Oslo, i tiden 4. til 12. juni 1955. I forbindelse med dette skriv ble det gjort oppmerksom på den utlagte «Norwex»-plakat. Videre ble det utdelt oblater. — Formannen nevnte at spørsmål vedrørende utstillingen ville bli tatt opp senere, t. eks. muligheten for å arrangere fellesreise med buss til Oslo. En slik bussstur måtte eventuelt også kunne arrangeres til «Stockholmia» juli 1955.

Videre ble referert sirkulære fra OFK vedrørende klubbkonkurranse høsten 1954. Formannen henstille til medlemmene å delta i denne konkurransen.

Det ble referert sirkulære fra Norsk Filatelistforbund vedrørende regnskapene for 1952 og 1953. Disse ble sendt rundt blant medlemmene. Sirkulæret kom også inn på Tidsskriftet, og formannen kunne da fortelle at redaksjonen av dette igjen var overtatt av Stensdal. Dermed skulle denne være i de beste hender, og en fikk bare håpe at forsendelsen fra Postverkets side nå gikk greit.

Wiborg savnet register for de to siste årene, og formannen lovet å undersøke dette. — Falck-Jørgensen kom inn på spørsmålet om ikke klubben burde avertere møtene sine. Eventuelle interesserte visste ikke hvor de skulle henvende seg for t. eks. innmelding. Formannen nevnte at alle avisene fikk referat fra møtene.

Under posten *nye frimerker* ble nevnt sommermerkene fra Holland samt luftfartsmerkene fra samme land. I forbindelse med denne siste utgaven ble uttrykket «maximum card» forklart. Dette er et samlingsfelt som har liten eller ingen interesse i Norge og vel neppe noen filatelistisk verdi.

Formannen kunne fortelle den gledelige nyhet at en annonse i Tidsskriftet hadde resultert i salg av Norge 4 blokk 8 skilling utagget til kr. 2100. Dette var en stigning på kr. 300 fra for-

rige omsetningsperiode. Opprinnelig sto blokken i kr. 1600.

På skriftlig anmodning av J. Lyder von Tangen ble referert hans brev av 2/9 til OFK.

Til slutt refererte formannen klubbssirkulærer fra Oslo, Tromsø og Drammen samt bytteønsker fra Frankrike og Schleswig.

Lindén holdt deretter et interessant kåseri om Helgolands frimerker. Han nevnte bl. a. at til tross for at det bare var 21 forskjellige merker, var disse ved diverse nytrykk kommet i nærmere 13 millioner. — Da formannen etter å ha takket Lindén for kåseriet spurte om verdien av disse nytrykk, fortalte denne at merkene sto i fra 3 til 20 pfennig. De ble vanligvis omsatt i ark à 100 stykker.

Falck-Jørgensen ba om en orintering om hvilke skandinaviske merker som var utkommet og som kom ut dette året.

På spørsmål om Biblioteket nevnte formannen at AFA 1955 var innkjøpt. Videre var det bestilt Zumstein og Yvert og Norgeskatalogen. Ellers var meget nytt ankommet. Dessverre var det fremdeles ingen fast bibliotekar, men det var et par mann som kanskje ville påta seg dette arbeidet. Biblioteket var ellers åpent for utlån.

Byttelederen ber om at siste BFK-nytt blir lest. Videre gjør kassereren oppmerksom på utestående kontingenter. Adresseforandringer må meddeles for BFK-nytt- og Tidsskrift-forsendelser. De 10 konvoluttene ble atter påpekt.

Neste møte ble fastsatt til 14. oktober.

Møtet hevet. Derpå vanlig bevertning.

Svein Ramstad.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt medlemsmøte nr. 277 mandag 11. oktober 1954 i Central Hotell under ledelse av formannen, ing. Sverdrup.

Programmet denne kveld var: «Tre kåserier à 5 minutter» ved herrene Kr. Reinsfeldt, Sv. Iversen og H. Sverdrup.

Herr Reinsfeldt fikk først ordet og holdt sitt kåseri over temaet «Hvilken mentalhygienisk betydning har hobbyer?» Han holdt et interessant kåseri over de moderne menneskers stadig tiltagende nevrotiske lidelser, og fortalte en hel del om de plager disse pasienter har, og han nevnte at det da var alminnelig oppfatning at det gjaldt å la slike mennesker få en avkobling i form av en eller annen hobby, f. eks. filateli eller lett lektüre eller annen avkobling. — Kåseriet gikk over tiden, 12 minutter, men applausen viste at ingen hadde kjedet seg.

Herr Iversen fikk nå ordet og fortalte om de forskjellige problemer hver enkelt har å stri med, og da spesielt bytteforstanderens. Han hadde trodd at han skulle få bistand av herr Thorgeresen da han overtok embetet, men dessverre ble Thorgeresen syk. Han gjorde oppmerksom på at det var sørgelig liten tilgang på utvalgshefter for tiden, og han var redd for at hele byttevirksomheten ville gå inn hvis det ikke ble noen bedring i forholdet. — Også herr Iversen høstet for tjent applaus for sitt kåseri.

Ing. Sverdrup holdt så aftenens tredje kåseri, om «Litt om betegnelsen brukte og ubrukte frimerker i våre samlinger». Han fremhevet at

samling oppsto allerede i ca. 1850, og de første samlere samlet bare brukte frimerker. Senere begynte samlingen av ubrukke (postfriske) merker. Herr Sverdrup mente en måtte skille mellom tre slags merker, nemlig postfriske (ubrukke og med gummi), ubrukke frimerker (ustemplet og uten gummi) og brukte frimerker (stemplet og uten gummi). Han kom videre inn på oppbevaring av de forskjellige slags merker, og også på de forskjellige grunner til å samle frimerker.

Særlig det siste kåseri avstedkom ikke så liten diskusjon, og det var til dels stor uenighet om herr Sverdrups mening med postfrisk og ubrukt. For øvrig var det flere innlegg om alle kåseriene. En utlodning til fordel for Festfondet avsluttet kveldens møte, hvor 21 medlemmer og 1 gjest var til stede.

O. H. F.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1361 ble holdt mandag den 6. september 1954 i Oslo Handelsstand under ledelse av viseformannen, Tor Holtan. Til stede var 67 medlemmer og 2 gjester.

Holtan ønsket medlemmene velkommen til sesongen 1954/55, som han håpet ved felles anstrengelser

ville bli en strålende opptakt til «Norwex — Oslo 1955».

Referat fra møte nr. 1359 ble opplest og godkjent. — Et nytt medlem, nr. 692 Bokholder E. M. Mikkelsen, 284 Hudson Boulevard, Jersey City 6, New Jersey, U.S.A. 4 anmeldelser ble referert.

Holtan omtalte SAS's førstetur til Tokio i juni, og la frem nye amerikanske frimerker og diverse bytteønsker. Han minnet om den filatelistiske femkamp som var tillyst i møteinnkallelsen, og omtalte den ordinære høstkonkurranse.

Aftenens foredragsholder var Tor Holtan, som fortalte «litt om verdens sjeldneste frimerker», men det var slett ikke så lite. Han hadde bygd sitt kåseri på en artikkel i det amerikanske tidskrift «Life», oversendt fra klubbens medlem i New York, Birger Bendixen. «Life» hadde fått fotografert og gjengitt i farger en rekke av de største sjeldenheter og rariteter blant frimerker. Bildene fra «Life» ble vist for medlemmene ved balloptikon, og Holtan kunne fortelle historien om nesten hvert objekt som ble fremvist, et vell av opplysninger som det nok hadde tatt tid å samle sammen.

Birger Bendixen kom selv til stede under foredraget, og da han etterpå gjorde seg kjent, ble han hjertelig hyllet for sin oppmerksomhet ved å sende eksemplarene av «Life» til klubben. Bendixen overbrakte en hilsen fra Scandinavian Collectors Club i New York og kunne meddele at flere samlere fra Scandinavian Collectors Club ville delta i «Norwex».

Grøntvedt takket i velvalgte ord Holtan for hans meget interessante kåseri.

Holtan, som hadde overtatt ansvaret for møteprogrammene etter Stensdal, oppfordret medlemmene til å skaffe stoff til møtene.

Brecke, generalsekretæren for «Norwex», viste frem plakaten som var laget til «Norwex».

Holtans meddelelse om at Jarle O. Stensdal hadde overtatt redaksjonen av Tidsskriftet til og med utstillingen, frembrakte spontan applaus.

Møtet ble hevet kl. 21.30.

Per Widerøe.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Ønsker De kontakt med andre land? «Filatelistisk Vejviser» inneholder kun adresser på kontaktsøkende samlere og kupong til gratis optagelse. Utkommer i alle land. Pris 3 int. svarkuponger.

Holger Jensen, Soldugvej 16, Kastrup, København, Danmark.

Kjenner De forbundsnålen? Den koster bare 5 kroner og er laget i sølv. De kan sikkert få den gjennom Deres klubb, som kan bestille den fra

F. C. Svendsen — Bergen.

EIRE søkes. Enkeltsk. og massevare av overtrykk på engelske merker. Også eldre engelske med irske stempler (Diamond-shaped).

Frank W. Jensen — Grimstad.

For 200—300 stemplede merker fra Deres land sender jeg den samme mengde fra Tyskland. Korresp. tysk, engelsk, fransk.

J. W. Köhler, Landau (Pfalz), Tyskland.
Schliessfach 114.

For 50—100 billedmerker fra Norge, gir jeg det samme antall billedmerker fra Holland.

J. W. Gerretsen, Pansierstr. 48, Scheveningen, Holland.

Bytt, få bedre merker! Inntil 200 forskjellige utsøkte frimerker fra Sverige, Finland eller Danmark byttes med inntil 200 forskjellige norske merker + kr. 1.00.

Anker, Baldersgate 70, København N.

Stor Europasamling og flere Skandinaviasamlinger utstykes til rimelige priser. Forlang utvalg eller send Deres mankoliste til

Elof Nielsen — Hejmdalsgd. 4, Horsens, Danmark.

Norsk brevklipp, frasortert kilovare og vaske massevarer kjøpes kontant eller i bytte med merker etter Deres ønske. Oppgi antall eller mengde til Elof Nielsen — Hejmdalsgade 4, Horsens, Danmark.

Gode utvalg, Skandinavia, Europa eller Oversjø, sendes gjerne til klubber og samlere mot referanser. Oppgi samlerområde eller Deres spesielle ønsker.

Elof Nielsen — Hejmdalsgd. 4, Horsens, Danmark.

FRIMERKEAUKSJON

Siste anbudsdag 27. november kl. 12.

På auksjonen finnes bl. a. meget vakre: England - Malta - Tyskland og tyske småstater - Norden - Østerrike med Wipa og Dollfuss - Spania - Syd-Amerika - Canada - U.S.A. - Neapel - Sicilia - Parma m. m. - samt

ET 100 TALL SAMLINGER

Auksjonsobjektene vises i OSLO av ing. L. Westren-Doll lørdag og søndag den 20. og 21. novbr. på Grand Hotell. — Kataloger sendes gratis.

Vi har dessuten store, vakre **FRIMERKEUTVALG** fra nesten alle land. Meddel oss hvilke land De ønsker til påsyn.

A.B. SCANDIAFIL

Box 7 - Nacka 4 - Sverige.

FØRSTEDAGSKONVOLUTT

Norsk Filatelistisk Tidsskrift vil i anledning av det første norske frimerkes 100 års jubileum utgi en spesiell 1stedagskonvolutt for de tre frimerker som utkommer den 3. jan. 1955.

Pris pr. stykk kr. 0.50.

Konvoluttene vil bli å få i ALLE FRIMERKEFORRETNINGER.

En gros fra: **ANTON HOLMBOE** — Prof. Dahls gate 53 B — Oslo.